

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ. 2538. การพัฒนาแนววัฒนธรรมชุมชน : โดยถือมนุษย์เป็นศูนย์กลาง.

กรุงเทพมหานคร : สภาคทอลิกแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา.

เกษม กิตติชัยฉมากุล. 2525. บทบาทของสื่อและปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับระบบสื่อสารทางโทรสาร.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เกื้อ วงศ์บุญสิน. 2538. ประชากรกับการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. และสถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา. 2538. ตัวชี้วัดสำหรับงาน

พัฒนาชนบท : ประสพการณ์จากนักพัฒนา. รายงานการประชุมปฏิบัติงาน ณ อาคารมงคลสันติ

22-23 ตุลาคม 2537.

จินดา คุ่มกิตติชัย. 2532. พฤติกรรมกรเปิดรับสารกับความร่วมมือของประชาชนในการปลูกต้นไม้ใน

ที่ดินสาธารณประโยชน์ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนในเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฉัตรทิพย์ นาถสุภา, พรพิไล เลิศวิชา. 2537. วัฒนธรรมหมู่บ้านไทย. สถาบันพัฒนาชนบท มูลนิธิหมู่บ้าน.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สร้างสรรค์.

ชวรัตน์ เชิดชัย. 2530. การสื่อสารกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม. เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อสาร

เพื่อการพัฒนา เล่มที่ 1. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ณัฐนันท์ เกลิมวงศาเวช. 2535. ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการอยู่อาศัยในคอนโดมิเนียมของชาวกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เดชพันธ์ ประวิชัย. 2531. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรกับการยอมรับการปลูกข้าวบาสุมาตีของเกษตรกร ตำบลสันทราย อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ต้องฤดี ปุณณกันต์. 2534. การเปิดรับการสื่อสารกับการพัฒนาความรู้ ทักษะคิดและพฤติกรรมของประชาชนตามโครงการขยายฐานประชาธิปไตยสู่วงชน: ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ตุลา ธีรชุตیمانันท์. 2522. ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการยอมรับการปลูกพืชสามครั้งต่อปีในเขตโครงการชลประทานเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, การ. 2537. พัฒนาท่องเที่ยวไทยในทิศทางที่ยั่งยืน เอกสารสรุปผลการสัมมนาเรื่อง พัฒนาท่องเที่ยวไทยในทิศทางที่ยั่งยืน, 10 ตุลาคม 2537. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

_____. 2537. สรุปปัญหาและการป้องกันแก้ไข ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

_____. 2538. ECO-TOURISM: การท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ. มกราคม 2538. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (อัดสำเนา)

_____. 2538. ข้อมูลสถิติจำนวนนักท่องเที่ยว. พฤศจิกายน 2538. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (อัดสำเนา)

ธนพล โล่ห์สุวรรณ. 2525. ประสิทธิผลของเสียงตามสายที่มีต่อความรู้ความเข้าใจของประชาชน
เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปเทศบาล: ศึกษาเฉพาะเทศบาลเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงลักษณ์ ชาวลาโพบูลย์. 2525. ปัจจัยในการยอมรับการจัดตั้งศูนย์เด็กก่อนวัยเรียน ศึกษาเฉพาะกรณี
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิคม จารุมณี. 2536. การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
 โอ. เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์.

นิฤมล นันทม์จจา. 2532. ปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ และการสื่อสารที่มีผลต่อการใช้สารเคมีกำจัด
ศัตรูพืช. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญเกิด บุตกะ. 2524. ลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการเกษตรในประเทศไทย.
วารสารเศรษฐกิจการเกษตรวิจัย. (4 สิงหาคม 2524): 16-23.

บุษบา ภู์สกุล. 2536. การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อความรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในการ
อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของประชาชนในหมู่บ้านป่าไม้ : ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอ วัฒนานคร
จังหวัดปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520. ทัศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.
 กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ปริยานิจ ชัยจันดี. 2532. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารทางการเกษตรกับความรู้ทัศนคติและพฤติกรรม ที่มีต่อการปรับปรุงวิธีการผลิตทางการเกษตร ศึกษาเฉพาะกรณีเกษตรกรชั้นเล็กในเขตอำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปาริฉัตร มั่นคง. 2534. ทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อโฆษณาและสินค้าในโฆษณาที่แสดงออกเกี่ยวเนื่องกับการมรณณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุสติ ทรัพย์สาร. 2527. คุณลักษณะของนวัตกรรมที่มีผลมากที่สุดต่อการยอมรับของกลุ่มเป้าหมาย: ศึกษาเฉพาะกรณีการยอมรับการประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์ผักตบชวาของกลุ่มสตรีประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์ผักตบชวา บ้านสันป่าตอง ตำบลบ้านต่อม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรพิมล วรติลก. 2524. พฤติกรรมการับข่าวสารที่มีผลต่อการยอมรับการปลูกกาแฟของเกษตรกรกิ่งอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์. 2525. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร: การศึกษาความคิดเห็นของเกษตรกรเขตวังสีต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิมพ์จันทร์ ใจวงศ์. 2527. คุณลักษณะของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ในการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลของสมาชิกสหกรณ์นิคม ตำบลโคกขาม จังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิสมัย กระแสอินทร์. 2518. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการปลูกพืชหมุนเวียนของเกษตรกรของจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พิสิษฐ์ บุญไชย. 2535. การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ ของกรมการสภาตำบลศึกษาเฉพาะ
กรณีภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง, ม.ป.ท..

เพทาย วิเศษพจนกิจ. 2510. ความคาดหวังประโยชน์ที่จะได้รับจากกลุ่มของสมาชิก ในโครงการ
สารภี-ข้าวmung. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เพลินพร ผิวงาม. 2532. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรมของประชาชน ศึกษาเฉพาะกรณี
โครงการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเผ่าระวังคุณภาพน้ำบริเวณในหมู่บ้าน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภาระณี ประถมบุรณ์. 2524. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจสมาชิกให้ร่วมกัน
จัดตั้งสหกรณ์บ้านเก่า. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มณฑนา มาศมาลัย. 2534. บทบาทสื่อมวลชน และสื่อบุคคลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรี
ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

แมคเคลล, เดนิส; และวินดาทูล, สเวน. 2528. แบบจำลองการสื่อสารสำหรับการศึกษาการสื่อสาร
มวลชน. แปลโดย สวนิต ยมาภัย และ ระวีวรรณ ประกอบผล. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ยรรยงค์ นพคุณ. 2537. แหล่งโบราณคดีบ้านปราสาท. ใน เอกสารประกอบโครงการอบรมผู้นำ
เยาวชนเพื่อการอนุรักษ์พิทักษ์ท้องเที่ยวไทย ครั้งที่ 4, หน้า 56-58 กรุงเทพมหานคร:
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

รัตนาวดี บุรณวงศ์. 2525. ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการเปลี่ยนพันธุ์ข้าวจากพันธุ์พื้นเมือง เป็นพันธุ์
ส่งเสริม: ศึกษาเฉพาะกรณีเกษตรกรในเขตอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลักขณา มนธาตุผลิน. 2524. การเผยแพร่ข่าวสารด้านสาธารณสุขข้อมูลพื้นฐานด้วยเอกสารเผยแพร่
เรื่องอนามัยครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์จากการให้เอกสารเผยแพร่.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัชรภรณ์ ตะกูลดิษฐ์. 2525. ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับการยอมรับการทำนาแผนใหม่ของ
เกษตรกร อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิเชียร เกตุสิงห์. 2537. การวิจัยเชิงปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท.

วินิจ วีรยางกูร. 2532. การจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร :
ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศิลปากร,กรม. 2534. บ้านปราสาท แหล่งโบราณคดีอีสานล่าง. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร:
กองโบราณคดี กรมศิลปากร.

สมใจ สังข์เสตม. 2526. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับของใหม่ของชาวนาภาคใต้: ศึกษากรณี
จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สายสุนีย์ สิงห์ทัศน์. 2537. บ้านปราสาท จากพาด้า โกลด์ อวอร์ด สู่หมู่บ้านท่องเที่ยวตัวอย่าง.
อนุสาร อ.ส.ท. 34 (กรกฎาคม 2537): 79-86.

สิริณภรณ์ เชนฐากุล. 2518. ลักษณะการรับของใหม่ในหมู่บ้านจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สิริรัตน์ บำรุงกรณ์. 2532. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับและไม่ยอมรับนวัตกรรมของชาวนักศึกษา

กรณีจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุภรณ์ วัชรศิริธรรม. 2525. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อของครูกับการยอมรับแนวทางการจัด

กิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา 2525 ในโรงเรียนประถมศึกษา.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภาพงษ์ ระรวยทรง. 2535. การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสารความรู้ และทัศนคติต่อการเสนอข่าว

ต่างประเทศทางสื่อมวลชนของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภารักษ์ จุตระกูล. 2537. การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วม

ในการทิ้งขยะแยกประเภทเพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ (RECYCLE) ของประชาชน

ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรพงษ์ โสชนะเสถียร. 2533. การสื่อสารกับสังคม. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรียา วีรวงศ์. 2517. ลักษณะสมัยใหม่ การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างชุมชนหมู่บ้านกับชุมชนเมือง

ภายในจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวรรณ บัวทวน. 2514. ทัศนคติการยอมรับของใหม่และลักษณะการยอมรับของใหม่ของชาวบ้านใน

จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวรรณี โปธิศรี. 2535. การเปิดรับสื่อความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของ
ผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวารีย์ วงศ์วัฒนา. 2536. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ความตระหนักและการมีส่วนร่วม
ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของชุมชนชาวแพ จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสถียร เศษประทับ. 2529. การสื่อสารนวัตกรรม. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

หัสชัย พร้าโมต. 2523. การศึกษาการยอมรับการปลูกพืชในฤดูแล้งของเกษตรกรหมู่ 3 อำเภอกระสัง
จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อนงค์ เกิดสาลี. 2521. การยอมรับวิทยาการเกษตรแผนใหม่ของเกษตรกรรายย่อย อันเกิดจากการ
ใช้สินเชื่อเพื่อการเกษตรของกลุ่มเกษตรกร ตำบลปากกราน อำเภอเมือง จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อลงกรณ์ เหล่างาม. 2534. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีใหม่ของชาวบ้านในหมู่บ้าน
เทคโนโลยี: ศึกษาโครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชนบทในหมู่บ้านเทคโนโลยีของกระทรวง
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภาษาอังกฤษ

Barnett, H.G. 1953. Innovation the basis of cultural. New York: Mc Graw-Hill Book Co.,

Beal, G.M. and Bohlen, J.M. 1957. The Diffusion process. Ames: Iowa Agricultural Extension Service, Special Report.

Bell, William E. 1963. Consumer Innovations: A unique market for newness. In Stephen A. Greyser (ed.). Proceedings of the American Marketing Association, Inc.,

Berlo, David K. 1960. The Process of communication: An introduction to theory and practice. New York: Holt Rinehart and Winston.

Bettinghaus, Erwin P. 1980. Persuasive Communication. New York: Holt Rinehart and Winston, Inc.,

Blangy, Sylvie and Nielson, Todd. 1993. Ecotourism and Minimum Impact Policy. Annual of Tourism Research 20: 357-360.

Bohlen, J.M. 1964. Our Changing rural society: Perspectives and trends. Ames: Iowa State University Press.

Diokno, Glorie R. 1973. Communication of Family Planning Methods. M.A. thesis 1971. In List of Thesis 1971. Singapore : Amic.

- Goetz, Philip W. ed. 1989. The New Encyclopaedia Britannica (Micropaedia). 15th ed. 2. Chicago: Encyclopaedia Britannica, Inc.
- Goldsen, Rose K. and Rails, Max. n.d. Factors related to acceptance of innovations in Bang Chan, Thailand. n.p.
- Horton, P.B. and Hunt, C.L. 1976. Sociology, 4th ed. New York: McGraw-Hill.
- Horwich, R.H., Murray, D., Saqui, E., Lyon, J., and Godfrey, D. n.d. Ecotourism and Community Development: A View From Belize. In Lindberg, K. and Hawkins, D.E., Ecotourism: A Guide for Planners and Managers, 152-168. North Bennington, Vermont: The Ecotourism Society.
- Inkeles, Alex. 1966. Modernization: The dynamics of growth. New York: Basic Book.
- _____ and Smith, D.H. 1974. Becoming modern. Cambridge: Harvard University Press.
- _____ and Smith, David Horton. 1976. Becoming modern: Individual change in six developing countries. 2nd. ed. Cambridge Massachusetts: Harvard University Press.
- Inskeep, Edward. 1991. Tourism Planning: and integrated and sustainable development approach. New York: Van Nostrand Reinhold.

Jafari, Jafar and Wall, Geoffrey. 1994. Sustainable Tourism. Annual of Tourism Research
21: 667-669

Katz, E., Levin, M., and Hamilton, H. 1963. Tradition of Research on the Diffusion of
Innovation. American Sociological review. 28:2

Klapper, Joseph T. 1960. The Effects of Mass Communication. New York : The Free Press.

Korzenny, Felipe., Del Toro, Wanda, and Gandino, James. 1987. "International News Media
Exposure, Knowledge, and Attitudes." Journal of Broadcasting and Electronic
Media. Volume 31, Number 1, Winter.

Moore, W.E. 1965. Social change. New Delhi: Prentice Hall of India.

Rogers, Everett M. 1983. Diffusion of Innovation. 3 th. ed. New York: The Free Prsss.

_____ and Shoemaker, F.F. 1971. Communication of Innovations: A Cross-Cultural
Approach. New York: The Free Press.

_____ with Svenning, L. 1969. Modernization among peasants. New York: Holt,
Rinehart and Winston. Inc.

ภาคผนวก

ข้อเสนอแนะในการจัดตั้งชุมชน เพื่อวางแผนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

เรียบเรียงจาก บทความเรื่อง *Ecotourism and Community Development: A View from Belize*

โดย Robert H. Horwich, Dail Murray, Ernesto Saqui, Jonathan Lyon, and Dolores Godfrey

หลายปีที่ผ่านมา นักอนุรักษ์ได้หันมาให้ความสนใจ ผลกระทบด้านการท่องเที่ยวในประเทศที่กำลังพัฒนา กิจกรรมการท่องเที่ยวก่อให้เกิดผลต่อชาวพื้นเมือง และสภาพแวดล้อม ทั้งด้านความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวมากเกินไป เกิดภาวะเงินเฟ้อ เกิดช่องว่างทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจระหว่างประชาชนในท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ไม่เพียงแต่จะได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว ยังเป็นความหวังใหม่ในการรักษาพื้นที่ธรรมชาติ และส่งเสริมให้มีการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ถึงแม้ว่าผู้ประกอบการกิจการด้านการท่องเที่ยวจะพยายามใช้แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์ซึ่งก็ยังไม่บรรลุเป้าหมายก็ตาม

การขาดการจัดการที่ถูกต้องนำไปสู่การทำลายพื้นที่ป่าสงวนและอุทยาน การกันพื้นที่ออกให้เป็นพื้นที่สำหรับท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จะเป็นการแยกประชาชนท้องถิ่นไว้อีกฝากหนึ่ง เป็นการขัดขวางการทำมาหากินของคนท้องถิ่นและเป็นการยั่วยุให้เกิดการต่อต้าน

แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่แท้จริงจะต้องเป็นระบบที่ชัดเจน และก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น บริเวณพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวในลักษณะนี้ จะเป็นการร่วมมือระหว่างคนท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว ในการสงวนรักษาพื้นที่ธรรมชาติ พื้นที่ที่มีคุณค่าทางชีววิทยา และทาง

วัฒนธรรม ตลอดจนเป็นการช่วยพัฒนาชุมชนท้องถิ่น โดยที่การพัฒนาชุมชนหมายถึง การให้อำนาจแก่ท้องถิ่นในการควบคุมและจัดการทรัพยากรที่มีคุณค่า ไม่เพียงแต่เพื่อการรักษาทรัพยากรไว้เท่านั้น แต่ยังเพื่อความต้องการทางด้านสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น

เบลิซ (Belize) เมืองซึ่งมีการผสมผสานกลมกลืนระหว่างวัฒนธรรมและธรรมชาติ เป็นประเทศที่กำลังได้รับความนิยมด้านการท่องเที่ยว ทำรายได้เข้าประเทศเป็นอันมาก เบลิซประสบความสำเร็จในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื่องจากทั้งภาครัฐและเอกชนได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างจริงจัง มีการอนุรักษ์และพัฒนาอุทยานภายใต้ Belize Audubon Society ซึ่งเป็นการพัฒนาแบบผสมผสานกับการพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่น โดยการประชาสัมพันธ์เส้นทางศึกษาธรรมชาติในท้องถิ่น อุตสาหกรรมพินันบ้าน การท่องเที่ยวแบบ "bed-and-breakfast"

ประสบการณ์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่ได้จากที่ต่าง ๆ รวมทั้งในเบลิซ สามารถนำสรุปเป็นข้อเสนอแนะบางประการในการจัดตั้งชุมชน เพื่อวางแผนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในอนาคต ดังนี้

ระดับหมู่บ้าน แผนต่าง ๆ ที่มีการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นต้องวางแผนและดำเนินในระดับหมู่บ้าน ไม่ว่าจะเป็นโครงการขนาดใดก็ตาม

การรวมตัวของท้องถิ่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต้องเป็นการรวมตัวของคนท้องถิ่นในการตัดสินใจ การดำเนินการ และการจัดการโครงการทุกประเภทที่มีการใช้ที่ดินและทรัพยากรซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการยังชีพของพวกเขา คนท้องถิ่นจะต้องได้รับประโยชน์ทั้งจากการอนุรักษ์ และการพัฒนาชุมชน

การจัดตั้งคณะกรรมการ กฎระเบียบ และอำนาจในการจัดการของท้องถิ่น ประชาชนท้องถิ่นต้องได้รับการสนับสนุนการศึกษาทางด้านอนุรักษ์ และมีอำนาจในการบริหารและจัดการ ในระยะสั้นและระยะยาวในการปกป้องรักษาทรัพยากรธรรมชาติอันมีค่าเอาไว้ โครงการต่าง ๆ ต้องมีคณะกรรมการ มีการจัดองค์กรตามกฎหมายที่สามารถจะจัดตั้งและดำเนินกิจการทางอุทยานและโครงการท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้

ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ทั้งคน แรงงาน และวัสดุในท้องถิ่น สามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ หัวหน้ากลุ่มทัวร์และนักวางแผนควรใช้เจ้าหน้าที่หรือไกด์ชาวท้องถิ่น และช่วยสนับสนุนในการจับจ่ายซื้อหาของพื้นเมือง

ขนาดที่เหมาะสม การพัฒนาควรอยู่ในระดับที่เหมาะสมสอดคล้องกับวิถีชีวิต โครงสร้างทางสังคม วัฒนธรรม รูปแบบการยังชีพ และการจัดองค์กรของชุมชนท้องถิ่น

ยั่งยืน การดำเนินการควรดำเนินการเพื่อเป้าหมายระยะยาวในการอนุรักษ์ผู้บริจาคและการจัดตั้งกองทุน จะต้องคำนึงถึงการพัฒนาและการอนุรักษ์เพื่อความยั่งยืน การสนับสนุนทางการเงินควรดำเนินการอย่างรีบด่วน เพื่อการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว

พิจารณาความต้องการและการอนุรักษ์ของท้องถิ่นเป็นอันดับแรก ความต้องการของนักท่องเที่ยวเป็นอันดับรอง การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นการพัฒนาในด้านการสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ต้องเน้นให้นักท่องเที่ยวได้รับบทบาทของตนเองในการสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ควรลดความสะดวกสบายบางอย่าง เพื่อการเข้าถึงธรรมชาติและวัฒนธรรมอย่างแท้จริง เป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ได้เน้นด้านการบันเทิงเริงรมย์ แต่เน้นในด้านการให้ความรู้มากกว่า

มืออาชีพควรเข้ามาสนับสนุน นักชีววิทยา นักมนุษยวิทยา และผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ การศึกษาวิจัย หรือการทำงานเพื่อการอนุรักษ์

การอนุรักษ์ฯ เป็นกลยุทธ์ที่ต้องดำเนินการต่อไป รัฐบาลแห่งชาติจะต้องกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนา และการสงวนรักษาพื้นที่ธรรมชาติไว้ในนโยบายชาติ

การสนับสนุนจากรัฐบาล รัฐบาลซึ่งเป็นองค์กรอนุรักษ์ระดับประเทศ ต้องเข้ามาสนับสนุนคนท้องถิ่นในการดำเนินการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การสนับสนุนรวมถึงเงินทุน กฎหมาย และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกลางกับองค์กรท้องถิ่น

การประกอบการและการลงทุนทางกิจกรรมท่องเที่ยวจะต้องดำเนินการให้ถูกต้อง บริษัทนำ
 เที่ยวที่เสนอรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น จะต้องมีความรู้ความ
 ชำนาญในวิถีชีวิตและระบบนิเวศในพื้นที่เป็นอย่างดี ตลอดจนควรแนะนำให้นักท่องเที่ยวได้ซื้อสินค้าพื้นเมือง
 แนะนำให้ช่วยกันสนับสนุนการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวที่พวกเขาได้ไปเยือน

จากหนังสือ *Ecotourism: A Guide for Planners and Managers*

บรรณาธิการ: Kreg Lindberg และ Donald E. Hawkins

หมายเหตุ เบลีซ (Belize) เป็นชื่อประเทศเล็กๆ อยู่ทางใต้ของประเทศเม็กซิโกในอเมริกากลาง
 มีอาณาเขตติดกับประเทศกัวเตมาลา และทะเลแคริบเบียน มีพื้นที่ 22,965 ตารางกิโลเมตร เมืองหลวงชื่อ
 Belmopan พื้นที่ส่วนใหญ่เต็มไปด้วยภูเขา บึงน้ำ และป่าเขตร้อน ชนพื้นเมืองดั้งเดิมเป็นชาวมายัน

สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก
(PACIFIC ASIA TRAVEL ASSOCIATION : PATA)

ประวัติการก่อตั้ง

สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ก่อตั้งขึ้นที่มลรัฐฮาวาย ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อปี พ.ศ.2494 (ค.ศ.1951) เพื่อพัฒนา ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการเดินทางท่องเที่ยวไปสู่และระหว่างประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์หลักคือ ส่งเสริมการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ซึ่งครอบคลุมเนื้อที่ 1 ใน 3 ของโลก และให้ความช่วยเหลือด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก โดย

1. เป็นสื่อกลางแห่งความร่วมมือระหว่างประเทศและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
2. ให้ความช่วยเหลือด้านการส่งเสริมและการพัฒนาแก่ประเทศสมาชิก และจัดหาแหล่งเงินทุนสำหรับโครงการที่เกี่ยวกับที่พักและการพักผ่อนหย่อนใจ
3. ประสานงานระหว่างสมาชิกทั้งมวลกับวงการอุตสาหกรรมขนส่งและธุรกิจท่องเที่ยว
4. ดำเนินการโฆษณา ส่งเสริม และประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกเป็นที่รู้จักกว้างขวางในฐานะที่เป็นภูมิภาคที่ดีเด่นเหมาะสมสำหรับท่องเที่ยวพักผ่อนที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก

5. ส่งเสริมให้มีการบริการและการอำนวยความสะดวกในด้านการขนส่งทั้งที่เข้ามาและภายในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกให้พอเพียง

6. ดำเนินการด้านสถิติและค้นคว้าวิจัยแนวโน้มของการเดินทางท่องเที่ยวและการพัฒนาของการท่องเที่ยวเพื่อประโยชน์แก่สมาชิกทั้งหมด

สมาชิก

สมาชิกของ PATA ประกอบด้วยหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ สายการบิน หน่วยงานและสมาคมในธุรกิจการท่องเที่ยว ปัจจุบัน PATA มีสมาชิกมากกว่า 16,000 หน่วยงาน แบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. Active Government ได้แก่ องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก จาก 61 ประเทศ มีสิทธิออกเสียงได้หน่วยละ 1 คะแนน
2. Associate Government ได้แก่ หน่วยงานการท่องเที่ยว ซึ่งทำหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศ หรือต่างประเทศ ที่ตั้งอยู่ในหรือนอกภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก จำนวน 23 หน่วยงาน มีสิทธิออกเสียงได้หน่วยละ 1 คะแนน
3. Active Carrier ได้แก่ สายการบินแห่งชาติ ทั้งที่มีบริการมาสู่และภายในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก มีสมาชิก 52 ราย มีสิทธิออกเสียงได้หน่วยละ 1 คะแนน
4. Active Industry ได้แก่ บริษัท โรงแรมที่มีสาขาในประเทศต่าง ๆ และมีโรงแรมในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก และบริษัทท่องเที่ยวใหญ่ ๆ ที่ส่งนักท่องเที่ยวมาในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก มีเพียง 4 ราย ที่มีสิทธิออกเสียง คือ American Express Company, Hilton International Hotel, Indonesia International และ Unitour

5. Allied ได้แก่ บริษัทนำเที่ยว โรงแรม ร้านอาหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

6. Affiliated - Allied ได้แก่ หน่วยงานสาขาของสมาชิกประเภท Allied

7. Associate ได้แก่ บริษัทโฆษณาเผยแพร่สื่อมวลชน บริษัทวิจัยที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ททท.เข้าเป็นสมาชิก PATA เมื่อปี พ.ศ.2502 โดยเป็นสมาชิกประเภท Active Government

สำนักงานใหญ่

นครซานฟรานซิสโก สหรัฐอเมริกา

เจ้าหน้าที่

เจ้าหน้าที่บริหารงานของ PATA เปลี่ยนแปลงทุกปี ตำแหน่งสำคัญมีดังนี้

1. Chairman
2. Vice Chairman (Chairman Elect)
3. President
4. Vice President (President Elect)
5. Secretary / Treasurer
6. Executive Vice President เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของพนักงานประจำ ผู้บริหารงานของ
สมาคมปัจจุบัน

การดำเนินงาน

ในการดำเนินงานของสมาคมแบ่งออกเป็นคณะกรรมการต่าง ๆ ดังนี้

1. Executive Committee ทำหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่สมาคม
2. Board of Directors ประกอบด้วยคณะกรรมการอย่างน้อย 46 คน โดยเป็นสมาชิกประเภท Active Member 30 คน (Government, Carrier, Industry) Associate Government 1 คน Aillied 12 คน และ Associate 3 คน มีหน้าที่กำหนดนโยบายและควบคุมการบริหารงานของสมาคม
3. Development Authority Council ประกอบด้วยสมาชิกไม่เกิน 30 คน มีหน้าที่พิจารณาวางแผนและควบคุมการดำเนินงานด้านการพัฒนาและฝึกอบรม เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหาร
4. Marketing Authority Council ประกอบด้วยสมาชิกไม่เกิน 30 คน มีหน้าที่พิจารณาวางแผนและควบคุมการดำเนินงานด้านการตลาด การท่องเที่ยว เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหาร
5. Management Committee มีหน้าที่ควบคุมการดำเนินงานด้านการเงินให้เป็นไปตามนโยบายของสมาคมและรายงานต่อ Executive Vice President
6. Research Authority ประกอบด้วยสมาชิกไม่เกิน 30 คน มีหน้าที่วางโครงการและดำเนินงานด้านการวิจัยของสมาคมเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหาร

นอกจากนี้สมาชิกของสมาคมได้จัดตั้งชมรมพาท้า (PATA Chapter) ดังนี้

1. Chapter จำนวน 65 ชมรม ในประเทศสมาชิก 39 ประเทศ เพื่อให้สมาชิกได้รับทราบความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในภูมิภาคแปซิฟิก และของสมาคมดียิ่งขึ้น รวมทั้งร่วมกันจัดกิจกรรมด้านการอำนวยความสะดวก การฝึกอบรม ปรับปรุงบริการ และเพื่อส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวมาสู่ภูมิภาคแปซิฟิกมากยิ่งขึ้น ที่ตั้งของ Chapter แบ่งตามภูมิภาคได้ดังนี้

- 1.1 ภูมิภาคแปซิฟิก 17 Chapters
- 1.2 ภูมิภาคยุโรป 12 Chapters
- 1.3 ภูมิภาคอเมริกาเหนือ 33 Chapters
- 1.4 ภูมิภาคอเมริกาใต้ 3 Chapters

2. Sattelite Chapters ขณะนี้มีจำนวน 40 ชมรม

กิจกรรมและโครงการ

แบ่งเป็นด้านต่าง ๆ ที่สำคัญมีดังนี้

1. โครงการด้านการตลาด
2. โครงการด้านพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการด้านการท่องเที่ยว
3. โครงการด้านการวิจัย
4. โครงการด้านการฝึกอบรม

นอกจากนี้ โครงการที่สำคัญดังกล่าว PATA ยังมีกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสมาชิกทั้งหมดดังนี้

1. ให้บริการข่าวสารการท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศสมาชิก
2. จัดพิมพ์นิตยสารและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการโฆษณาเผยแพร่และการวิจัย
3. จัดการสัมมนาและฝึกอบรมเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้แก่บรรดาสมาชิก

การประชุม

PATA กำหนดให้มีการประชุมซึ่งเป็นข้อผูกพันสมาชิกและกรรมการในคณะกรรมการต่างๆ ดังนี้

1. การประชุมใหญ่ประจำปี (Annual Conference) เป็นการประชุมของสมาชิกทั้งหมดเพื่อกำหนดนโยบายให้ความเห็นชอบต่อโครงการดำเนินงานของสมาคม ให้สมาชิกมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสมาคม
2. การประชุมทางวิชาการ (Workshop) กำหนดให้มีหลังการประชุมใหญ่ประจำปีเป็นประจำทุกปี โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวมาบรรยายเพื่อให้สมาชิกได้รับข่าวสาร ความรู้ และวิชาการใหม่ๆ
3. คณะกรรมการบริหารมีการประชุมปีละ 2 ครั้ง
4. คณะเจ้าหน้าที่ด้านการพัฒนามีการประชุมปีละ 3 ครั้ง
5. การประชุมระดับภูมิภาคปีละ 1 ครั้ง

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ข่าวสารและความรู้ทางวิชาการใหม่ ๆ และสถิติข้อมูลทางการท่องเที่ยว
2. ได้รับความช่วยเหลือในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
3. มีโอกาสได้ติดต่อกับธุรกิจการท่องเที่ยวในตลาดการท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ เช่น อเมริกา ยุโรป

และญี่ปุ่น

4. เป็นการร่วมส่งเสริมการท่องเที่ยวกับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ซึ่งมีผลตอบแทนสูง ในขณะที่เป็นการประหยัดงบประมาณ

5. ได้รับประโยชน์จากโครงการดำเนินงานของสมาคมที่กำหนดสำหรับแต่ละประเทศโดยเฉพาะ เช่น โครงการฝึกอบรมวิชาการโรงแรม โครงการตลาด และโครงการช่วยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

6. อาชีพหลักของท่านคืออะไร (อาชีพหลัก คืออาชีพที่ใช้ระยะเวลาทำมากที่สุดในรอบปี)

( ) 1. ทำนา	( ) 2. ค้าขาย
( ) 3. ทำไร่	( ) 4. หัตถกรรม (จักสาน งานฝีมือ)
( ) 5. เลี้ยงสัตว์	( ) 6. รับจ้าง
( ) 7. อื่น ๆ ระบุ.....	

10

7. นอกจากอาชีพหลักแล้ว ท่านทำอาชีพรองอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

( ) 1. ทำนา	( ) 2. ค้าขาย
( ) 3. ทำไร่	( ) 4. หัตถกรรม (จักสาน งานฝีมือ)
( ) 5. เลี้ยงสัตว์	( ) 6. รับจ้าง
( ) 7. อื่น ๆ ระบุ.....	

11

12

8. ในรอบปีที่ผ่านมา ท่านมีรายได้โดยเฉลี่ยเท่าใด (กรณีที่ตอบเป็นผลผลิตให้ระบุจำนวนผลผลิตแล้วนำมาคิดเป็นเงินรายได้เฉลี่ย)

( ) 1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	( ) 2. 5,001 - 10,000 บาท
( ) 3. 10,001 - 15,000 บาท	( ) 4. 15,001 - 20,000 บาท
( ) 5. 20,001 - 25,000 บาท	( ) 6. 25,001 - 30,000 บาท
( ) 7. 30,001 - 35,000 บาท	( ) 8. 35,001 บาทขึ้นไป

13

9. จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ยังอาศัยอยู่ในบ้าน

( ) 1. 1 - 2 คน	( ) 2. 3 - 5 คน
( ) 3. 6 - 8 คน	( ) 4. 9 คนขึ้นไป

14

10. ท่านมีตำแหน่งในหมู่บ้านของท่านบ้างหรือไม่

( ) 1. มี	( ) 2. ไม่มี

15

11. ถ้ามี ท่านดำรงตำแหน่งอะไรบ้าง

- ( ) 1. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หัวหน้าคุ้ม
- ( ) 3. มรรคนายก โยมอุปัฏฐาก
- ( ) 5. สมาชิกกลุ่ม/ชมรม

- ( ) 2. สารวัตรกำนัน กรรมการหมู่บ้าน
- ( ) 4. หัวหน้ากลุ่ม/ชมรม
- ( ) 6. อื่น ๆ ระบุ.....

16	17
18	19
20	21

12. ถ้าไม่มี ขณะนี้ท่านได้เข้ากิจกรรมต่างๆ ในหมู่บ้านหรือไม่

- ( ) 1. เข้าร่วม เพราะ.....
- ( ) 2. ไม่ได้เข้าร่วม เพราะ.....

22

13. ถ้าเข้าร่วมกิจกรรม ท่านเข้าร่วมกลุ่มหรือชมรมใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ชื่อกลุ่ม/ชมรม	เข้าร่วมในตำแหน่ง	ความถี่หรือบ่อยที่ เข้าร่วมกิจกรรม/เดือน
1. สหกรณ์ฯ	.....	.....
2. สหกรณ์การเกษตรหรือกลุ่มเกษตร	.....	.....
3. กลุ่มธนาคารเพื่อการเกษตร (ธกส.)	.....	.....
4. กลุ่มสตรีแม่บ้านและจักสาน	.....	.....
5. กลุ่มยุวเกษตรสวนแก้วพัฒนา	.....	.....
6. กลุ่มทำขนมและอาหาร	.....	.....
7. กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต	.....	.....
8. กลุ่มผู้เลี้ยงโค	.....	.....
9. กลุ่มขยายพันธุ์พืชไร่	.....	.....
10. กลุ่มจักสาน	.....	.....
11. กลุ่มสตรีสหกรณ์	.....	.....
หมายเหตุ	1. ที่ปรึกษา 2. หัวหน้ากลุ่ม 3. กรรมการกลุ่ม 4. สมาชิกกลุ่ม	1. ทุกครั้ง (60% ขึ้นไป) 2. บ่อยครั้ง (50% ขึ้นไป) 3. น้อยครั้ง (ต่ำกว่า 50%) 4. ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเลย

23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการสื่อสาร

14. ท่านมีสื่อต่อไปนี้ในบ้านของท่านหรือไม่

14.1 วิทยุ

14.2 โทรทัศน์

14.3 หนังสือพิมพ์รายวัน
(ชื่อ.....)

มี	ไม่มี
.....	.....
.....	.....
.....	.....

34

35

36

15. ท่านฟังวิทยุหรือไม่

( ) 1. ฟัง

( ) 2. ไม่ฟัง

(ถ้าตอบ "ฟัง" ทำข้อ 16 ถ้าตอบ "ไม่ฟัง" ทำข้อ 17)

37

16. ถ้าฟังวิทยุ ท่านฟังวิทยุบ่อยครั้งแค่ไหนใน 1 สัปดาห์

( ) 1. ทุกวัน

( ) 2. 4 - 5 วันต่อสัปดาห์

( ) 3. 2 - 3 วันต่อสัปดาห์

( ) 4. 1 วันต่อสัปดาห์

รายการที่ชอบฟังมากที่สุด คือ.....

38

17. ท่านดูโทรทัศน์หรือไม่

( ) 1. ดู

( ) 2. ไม่ดู

(ถ้าตอบ "ดู" ทำข้อ 18 ถ้าตอบ "ไม่ดู" ทำข้อ 19)

39

18. ถ้าดูโทรทัศน์ ท่านดูโทรทัศน์บ่อยครั้งแค่ไหน ใน 1 สัปดาห์

( ) 1. ทุกวัน

( ) 2. 4 - 5 วันต่อสัปดาห์

( ) 3. 2 - 3 วันต่อสัปดาห์

( ) 4. 1 วันต่อสัปดาห์

รายการที่ชอบดูมากที่สุดคือ.....

40

19. ท่านอ่านหนังสือพิมพ์รายวันหรือไม่

( ) 1. อ่าน

( ) 2. ไม่อ่าน

(ถ้าตอบ "อ่าน" ทำข้อ 20 ถ้าตอบ "ไม่อ่าน" ทำข้อ 21)

41

20. ท่านอ่านหนังสือพิมพ์บ่อยครั้งแค่ไหนใน 1 สัปดาห์

( ) 1. อ่านทุกวัน

( ) 2. 4 - 5 วันต่อสัปดาห์

( ) 3. 2 - 3 วันต่อสัปดาห์

( ) 3. 1 วันต่อสัปดาห์

หนังสือพิมพ์ที่ชอบอ่านมากที่สุด.....ชื่อคอลัมน์.....

42

21. ตามปกติ ท่านรับข่าวสารข้อมูลต่างๆ จากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

( ) 1. กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน หัวหน้าคุ้ม

( ) 2. ครู

( ) 3. พระสงฆ์

( ) 4. กรรมการหมู่บ้าน

( ) 5. เพื่อนบ้าน

( ) 6. หัวหน้ากลุ่มกิจกรรม

( ) 7. พ่อค้าคนกลาง

( ) 8. วิทยุ

( ) 9. โทรทัศน์

( ) 10. หนังสือพิมพ์

( ) 11. หอกระจายข่าว

( ) 12. เจ้าหน้าที่

43 44

45 46

47 48

49 50

51 52

53 54

22. ท่านได้ทราบข่าวการดำเนินโครงการส่งเสริมอาชีพที่ลดกรรมแหล่งโบราณคดีบ้านปราสาทของ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) จากแหล่งใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

( ) 1. วิทยุ

( ) 2. เจ้าหน้าที่ ททท.

( ) 3. กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน หรือหัวหน้าคุ้ม

( ) 4. กรรมการประจำหมู่บ้าน

( ) 5. สิ่งพิมพ์ของ ททท.

( ) 6. หัวหน้ากลุ่มหรือกรรมการกลุ่ม

( ) 7. เพื่อนบ้าน

( ) 8. หอกระจายข่าว

( ) 9. อื่น ๆ ระบุ.....

55 56

57 58

59 60

61 62

63

23. เมื่อได้รับข่าวการพัฒนาหมู่บ้าน ท่านสมัครเข้าร่วมโครงการทันทีหรือไม่

( ) 1. สมัครทันที

( ) 2. ไม่ได้สมัครทันที

ถ้าไม่สมัครอบรมใด ๆ เลย เพราะ.....

24. ถ้าไม่ได้สมัครทันที ท่านตัดสินใจเข้าร่วมโครงการภายหลังเพราะบุคคลหรือสื่อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

( ) 1. วิทยุ

( ) 2. เจ้าหน้าที่ ททท.

( ) 3. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือหัวหน้าคุ้ม

( ) 4. กรรมการประจำหมู่บ้าน

( ) 5. สิ่งพิมพ์ของ ททท.

( ) 6. หัวหน้ากลุ่ม หรือกรรมการกลุ่ม

( ) 7. เพื่อนบ้าน

( ) 8. หอกระจายข่าว

( ) 9. อื่น ๆ ระบุ.....

25. เหตุใดท่านจึงสมัครทีหลัง

.....

.....

.....

26. ก่อนเริ่มโครงการอบรมฯ ท่านรู้จักคำว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หรือการท่องเที่ยวแนวใหม่ หรือไม่

( ) 1. รู้

( ) 2. ไม่รู้

27. ถ้ารู้จัก ท่านรู้ว่าเป็นอย่างไร จากที่ไหน

.....

.....

.....

28. ในรอบ 3 เดือน ท่านได้เดินทางออกนอกหมู่บ้านหรือไม่

( ) 1. ไป

( ) 2. ไม่ได้ไป

(ถ้าตอบ "ไป" ทำต่อข้อ 29 ตอบ "ไม่ได้ไป" ทำข้อ 30)

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

29. ถ้าได้เดินทางออกไปนอกหมู่บ้าน ท่านได้เดินทางไปไหน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

วัตถุประสงค์	จำนวนครั้งที่ไปในรอบ 3 เดือน
1. ไปติดต่อราชการที่อำเภอหรือจังหวัด	.....
2. ไปอบรมดูงาน	.....
3. ไปซื้อ ไปขายสินค้า หรือผลผลิต	.....
4. ไปเยี่ยมญาติ พี่น้อง	.....
5. อื่น ๆ ระบุ.....	.....
1. บ่อยมาก (70% ขึ้นไป) 2. ค่อนข้างบ่อย (60% ขึ้นไป) 3. ปานกลาง (50%) 4. ค่อนข้างน้อย (ต่ำกว่า 50%)	

78

79

80

4

5

ตอนที่ 3 ความทันสมัยในระดับบุคคล

30. ท่านหรือบุคคลในครอบครัวเป็นเจ้าของสิ่งใดต่อไปนี้บ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (ผู้วิจัยเข้าไปสังเกตในบ้าน)

( ) 1. เต้าแก๊ส	( ) 2. หม้อหุงข้าวไฟฟ้า
( ) 3. ตู้เย็น	( ) 4. โทรศัพท์
( ) 5. โทรทัศน์	( ) 6. เคเบิลทีวี
( ) 7. เครื่องเล่นวีดีโอ	( ) 8. วีดีโอเกมส์
( ) 9. เครื่องเสียงซีดี	( ) 10. วิทยุเทปคาสเซต
( ) 11. คอมพิวเตอร์	( ) 12. จักรยานยนต์
( ) 13. รถยนต์ส่วนตัว	( ) 14. อื่น ๆ ระบุ .....

31. เมื่อต้องการทราบข่าวสารต่าง ๆ ท่านหาข้อมูลจากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

( ) 1. วิทยุ	( ) 2. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หัวหน้าคุ้ม
( ) 3. กรรมการประจำหมู่บ้าน	( ) 4. หัวหน้ากลุ่ม กรรมการกลุ่ม
( ) 5. เพื่อนบ้าน	( ) 6. หอกระจายข่าว
( ) 7. อื่น ๆ ระบุ.....	

6	7
8	9
10	11
12	13
14	15
16	17
18	19

20	21
22	23
24	25
26	

โปรดแสดงความคิดเห็นว่าท่านเห็นด้วยเพียงใดกับบุคลิกภาพประจำตัวต่อไปนี้

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉย ๆ หรือ ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
32. ท่านเป็นผู้ที่มีความสนใจในวิทยาการใหม่ ๆ เสมอ						27
33. ท่านเป็นผู้ที่คิดและกล้าเสี่ยงหรือรอดัดสินใจ ทำสิ่งใหม่ ๆ เสมอ						28
34. ท่านคิดว่าเวลาเป็นสิ่งมีค่า						29
35. ท่านเป็นผู้ที่ชอบวางแผนก่อนจะทำสิ่งต่าง ๆ เสมอ						30
36. ท่านเชื่อถือแต่สิ่งที่พิสูจน์ได้ และเป็นไปตาม หลักเหตุผลเท่านั้น						31
37. ท่านคิดว่าวิทยาการสมัยใหม่มีบทบาทมาก ต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์						32
38. ท่านชอบความยุติธรรมเสมอ						33
39. ท่านคิดว่าการศึกษามีความสำคัญ						34
40. ท่านสนใจหาข่าวสารต่าง ๆ อยู่เสมอ						35

ตอนที่ 4 ทักษะคิดต่อการพัฒนา

4.1 การคาดหวังผลประโยชน์ที่จะได้รับ

ท่านคาดหวังจากโครงการของ ททท. ในเรื่องต่อไปนี้มากหรือน้อยเพียงใด

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
41. การเข้าร่วมโครงการจะช่วยให้มีรายได้เพิ่มขึ้นหรือสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น						36
42. ถ้าท่านเข้าร่วมโครงการ ท่านจะได้รับความช่วยเหลือด้านการประกอบอาชีพจาก ททท.						37
43. ถ้าท่านเข้าร่วมโครงการ ท่านอาจจะต้องเสียสละประโยชน์ส่วนตัวบางสิ่งไปเพื่อชุมชน						38
44. การเข้าร่วมโครงการ จะทำให้ท่านเป็นผู้มีความรู้และความสามารถ						39

4.2 คุณลักษณะของการพัฒนา

ท่านมีความคิดเห็นกับเรื่องต่อไปนี้อย่างไรบ้าง ต่อการเข้าร่วมโครงการ

คุณประโยชน์เชิงเปรียบเทียบ

45. ท่านอาจจะได้นำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์
ใช้ในชีวิตประจำวัน
46. การเข้าร่วมโครงการอาจจะทำให้ท่านมี
รายได้เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม
47. ท่านเห็นว่ารูปแบบชุมชนใหม่ ทำให้ชีวิต
ความเป็นอยู่ของท่านดีขึ้น ในระดับใด
48. ท่านอาจจะเกิดความรักและสนใจในการ
รักษาสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของ
ท่านให้ดีขึ้น

ความเข้ากันได้

49. ท่านสามารถปรับตัวให้เข้ากับรูปแบบของ
ชุมชนใหม่ได้อย่างรวดเร็ว และกลมกลืน
50. การปรับรูปแบบชุมชนใหม่ ทำให้ท่าน
ประสบปัญหาในการดำรงชีวิต
51. การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ท่าน
ต้องการ

ความยุ่งยากซับซ้อน

52. ท่านสามารถอธิบายความเป็นไปของ
โครงการให้เพื่อนบ้านเข้าใจได้ โดย
ตัวของการพัฒนา ซับซ้อนหรือไม่

ความสามารถนำไปทดลอง

53. โครงการของ ททท. นี้ ให้ประโยชน์ และ
ไม่เสี่ยงต่อการลงทุน
54. ท่านพอใจหรือไม่กับ (การเข้า) โครงการ

55. เมื่อท่านเข้าร่วมโครงการฯ ท่านมองเห็นประโยชน์อะไรจากการกระทำดังกล่าว หรือ หากท่านไม่ได้เข้าร่วม
โครงการ ท่านมองโครงการนี้อย่างไร มีประโยชน์หรือไม่

เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉย ๆ หรือ ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
					40
					41
					42
					43
					44
					45
					46
					47
					48
					49
					50
					51

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉย ๆ หรือ ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
<p>ความสามารถสังเกตเห็นผลได้</p> <p>56. หลังจากที่ได้รับผลดีจากการเข้าร่วมโครงการ ท่านจึงมีความคิดว่า จะให้ความร่วมมือกับโครงการตลอดไป (สำหรับผู้ไม่เข้าโครงการ "ท่านคิดจะให้ความร่วมมือกับโครงการบ้างไหม")</p>						52
<p>57. ท่านได้แนะนำแนวคิดของโครงการให้แก่เพื่อนบ้าน (สำหรับผู้ไม่เข้าโครงการ "ท่านเห็นด้วยกับแนวคิดของโครงการบ้างหรือไม่")</p>						53
<p>58. ท่านสามารถเพิ่มรายได้ให้แก่ตัวเอง (สำหรับผู้ไม่เข้าโครงการ "ท่านคิดว่าถ้าเข้าร่วมโครงการจะทำให้มีรายได้เพิ่ม")</p>						54
<p>59. ท่านพบว่า ชุมชนบ้านปราสาท มีสภาพแวดล้อมและสภาพเศรษฐกิจดีขึ้น</p>						55

ตอนที่ 5 ความน่าเชื่อถือของเจ้าหน้าที่ฯ

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ททท.

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉย ๆ หรือ ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
<p>ความเชี่ยวชาญในการดำเนินโครงการ</p> <p>60. เจ้าหน้าที่ฯ สามารถถ่ายทอดเรื่องต่าง ๆ ด้วยภาษาอย่างง่ายที่ท่านเข้าใจ</p>						56
<p>61. เจ้าหน้าที่ฯ สามารถเผยแพร่แนวคิดด้วยวิธีการที่ท่านสามารถเข้าใจได้อย่างแจ่มแจ้ง</p>						57
<p>62. เมื่อชาวบ้านซักถามปัญหาข้อข้องใจ เจ้าหน้าที่ฯ สามารถตอบข้อซักถามของชาวบ้านได้อย่างคล่องแคล่วและแจ่มแจ้ง</p>						58

ความน่าไว้วางใจ

63. เจ้าหน้าที่ฯ แสดงความสนใจต่อปัญหา
และข้อคิดเห็นของชาวบ้านเป็นอย่างดี
64. เจ้าหน้าที่ฯ เปิดโอกาสให้ชาวบ้าน
ได้พบปะพูดคุยได้อย่างใกล้ชิด
65. เจ้าหน้าที่ฯ มีบุคลิก ทำทางที่เหมาะสม
ในการเผยแพร่แนวคิดแก่ชาวบ้าน
66. เจ้าหน้าที่ฯ เป็นบุคคลที่น่าไว้วางใจ
น่าเชื่อถือและมีความรู้เพียงพอที่ชาวบ้าน
สามารถปรึกษาปัญหาได้ทุกเรื่อง

ความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน

67. ระหว่างดำเนินโครงการ เจ้าหน้าที่ฯ
มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน
68. เจ้าหน้าที่ฯ สามารถกระตุ้นให้ชาวบ้านแสดง
ความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในเรื่องต่าง ๆ เสมอ
69. เจ้าหน้าที่ฯ สามารถเข้าถึงชาวบ้านที่ร่วม
โครงการได้โดยไม่มีการยกเว้นผู้ใดผู้หนึ่ง
70. เจ้าหน้าที่ฯ สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการ
ดำเนินโครงการได้ทันทีที่มีปัญหาเกิดขึ้น

เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉย ๆ หรือ ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง

59

60

61

62

66

64

65

66

ตอนที่ 6 คำถามทั่วไป

71. ท่านคิดว่า เหตุใด ททท. จึงจัดทำโครงการพัฒนาหมู่บ้านท่องเที่ยวตัวอย่าง ที่หมู่บ้านของท่าน

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....

72. ท่านมีความเห็นต่อโครงการพัฒนาหมู่บ้านท่องเที่ยวตัวอย่าง อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

73. ท่านคิดว่า การที่มินิกท่องเที่ยว เข้ามายังหมู่บ้านของท่านมาก ๆ จะมีผลอย่างไรบ้าง

(ชอบ/ไม่ชอบ อย่างไร)

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

นางสาวกรรณา เดชาติวงศ์ ณ อยุธยา เกิดวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2504 ที่ กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาศิลปะ ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร เมื่อปีการศึกษา 2524 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2537 ปัจจุบันเป็นพนักงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในตำแหน่งพนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว 5 งานส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรม กองกิจกรรมการท่องเที่ยว